

... (o) ...

GENERALIS INTROITUS PRODROMI HUJUS CRITICI.

L. B. S. P. D. A.

Dum in *Tuum* sese conspectum, *Honoratissime Lector!*
jamjam committere audet hicce meus Speciminum fu-
turorum *Prodromi*: facile quidem *Te*, nulla saluta-
tum vel præmonitum *antecessione*, in ejusdem pe-
netralia statim intromittere potuissim; quia & *Ca-*
talogus, & *Hexas*, & *Fasciculus*, *Tibi scitu necessaria* pluribus jam
complectuntur. Verum, ex brevi illo tempore, quo ea, quæ
hic comparent, vel meo scripta sunt calamo, vel his etiam typis
expresa, nonnullæ contigerunt *circumstantiæ*, quæ aliqua ex im-
proviso immutarunt, *hic nequitam reticenda*: quibus nunc etiam
alia quædam subjungere visum fuit, vel ad *Tuam* de opusculis
hisce *informationem*, vel ad *meam* quoque *excusationem* aut *defen-*
sionem ulterius spectantia. Qui *Tuis* primo loco subjicitur ocu-
lis, *edendorum XX. Libellorum*, aut maturius aut serius impris-
mendorum, *Catalogus*, tum à me efformatus est; cum *Bibliopola*
spem adhuc mihi facere poterat, fore, ut una cum hoc *Prodromo*
in lucem publicam quoque typis ederentur, & meum *Jus Post-*
liminii Orientalium Linguarum, in primis *Hebrææ*, & *Generalis*
Idea cursus Philologici OO. adæquati, & *Gnomon OO. Horologii*,
Horis XXIV. diversorum Collegiorum recurrentis. Jam vero
deinceps ita onerata & quasi oppressa sunt omnia *Tubingenium*
Typographorum prela, ut paucas hasce *IX. schedas* vix, ac ne vix
quidem, magna cum molestia, in *duabus Typographiis*, ali-
quot *Hebdomadarum* spatio, post varia impedimentorum ge-
nera, ad finem exoptatum perducere potuerim. Hisce de causis,
neque in sinistram partem interpretabere, quod *edendorum Ca-*
talogus modo dicta ista *tria opuscula* inter alia non delineaverit fu-
sius, neque ægre hoc feres, quod vicibus nonnullis, licet
nondum edita, tamen citata fuerint à me, eorum quoque impre-
fessionem pro certo mihi promittente. Evidem in *Fasciculo* pol-
licitus sum, post Ferias Paschales me *illorum editionem* illico cu-
raturum: verum & hoc jam dubium mihi redditur, ad *Rectora-*

tum Gymnasii Montisbeligardenis ante tres fere hebdomadas gratio-
sa oblatione destinato : ubi nunc *mei juris* amplius haud plene
potero esse , sed variis negotiis hic vel ibi expediendis meas
impendere debebo curas , per instantes aliquot Septimanas proximas.
Forsitan nihilominus permittent expectandæ nunc circumstantie , ut
vel hic ad Festum Pentecostes , vel alicubi in meo , quod nunc
paratum eo , brevi literario itinere , vel in ipsa etiam Montisbeli-
gardeni civitate (si eo mihi statim pergendum foret) vel alibi
quoque , promissa citius isthac opuscula , una cum nonnullis aliis,
faustam experiantur typographicarum operarum Lucinam . Cir-
ca ipsum autem Libellorum edendorum Catalogum , post plura alia in
eodem jam annotata , hoc unum heic monendum esse censeo : ne
quis forte Titulum ejus male intelligens , Bibliopolarem & sterilem
magis , quam realem aut fœcundum criticumque huncce meum
judicet esse Catalogum , eumque nondum inspectum vanitatis
aut inutilitatis immerito condemnet : cum & necessaria & utilia
& curiosa olim publicanda , criticeque jam aliquo modo delineata
exhibeat volumina . Quod ad sex Collegia attinet , jam monui
necessaria tam in Præfatione , quam Conclusione Hexados ipsius .
Si promissum viri boni cadere debet in debitum , non potui non
typis vulgare istam habitorum Collegiorum formam , Auditorum quo-
rundam repetitioni nonnihil commodi allaturam , meamque una
datam iis aliquando fidem hoc pacto liberaturam . Neque quis-
quam (ut mihi persuadeo firmiter) suam luserit operam , qui aut
ipse monstratam methodum secutus fuerit , aut interpretem ido-
neum , eam prolixius illustrantem , audierit : cum alias etiam
sit familiare in quibusdam Academiis , ut concisum vel publica-
rum , vel privatarum Prælectionum schema , etiam OO. Linguarum
Professores , una cum aliis , in semestri studiorum ordine præsignifi-
cent . Placuit , in gratiam Venerabilis , mibiq; Æstumatissimi , Ami-
cissimiq; , & perpetua memoria recolendi Dominorum Repententium Col-
legii , parca licet manu , ob paginarum angustiam , paucis §§is
adjicere Fasciculum Observationum disputabilium : non quasi folia
priora dubiis carerent notabilibus , sed ut aliquod modo specimen
utilitatis , ex studio Linguarum critico hauriendæ , hic tan-
quam prodromi loco præmitterem , pro nata occasione longe plu-
rimas

rimas hujus generis *obseruatunculas*, cum benevolo Lectore in posterum communicaturus. In præsentibus occurunt vera, necessaria, verisimilia, arbitraria, problematica, dubia, controversa, logomachica, recens notata, mixtaq; (verbo) *Philologico-critico-theologica*. Neminem pœnitelbit, in hujusmodi negotiis suam adjungere fidem sagacissimis *Viri οριστωταῖς* (intelligo *Dissimum Neumannum*, *Meritissimum Gotting. Gymn. Reit. ac Profess.*) diversis in locis cordate pronunciatis hisce effatis. In *Præfat. Pœciles* suæ ita ait : *Theologiae exegetice* per omnes *Theologos*, quotquot sapiunt, licet esse *Ecclesiæ*. Qui enim cum nonnemine ita ineptiunt, ut præscribere *Exegetis* ausint *Formulam aliquam Concordiae Exegetice*, ii vero à melioris notæ *Theologis* contemnuntur, gregique obscurorum virorum adscribuntur. *Rursus Tom. I. p. 50.* sic A. 1721. scribit ad *Cel. Clericum Gymnas. Amst. Prof.* cuius Criticam parte *therapeutic*a olim auxerat, & ad cuius tribunal *Criticum* suam hic detulit conjecturam de emendando quodam *Quintiliani* loco. Cum ars hæc *Critica*, dicit, conjecturis nitatur, quæ per se aliquid *infirmitatis* habent, non alia superesse videtur ratio, conjecturas illas convertendi in *divinationes*, hoc est, summam fidem iis conciliandi, quam si conjecturis nostris criticis impetramus *applausum* unius alteriusque è *Senatu critico*. Arbitror namque, cum duo tresve homines & ab ingenio & ab arte instruētissimi conjecturam aliquam criticam, quam quis protulit, approbant, & clarissimam felicissimamque pronunciant, tunc *incertum* illud, quod naturaliter inest conjecturis, reddi certissimum. Vix enim fieri potest, ut, postquam accuratissime res fuit expensa à *viris ingenio* valentibus usque confirmatis, nec ullo *ant affectu* aut *præjudicio* in alteram declinatis partem, in errorem consentiatur. Imo sacrum illud & hic locum habere crediderim : *In duorum triumve testium ore consistit veritas*. Porro A. 1723. ad *Gymn. Vinar. Correctorem* & *Bibliothecarium Duc. Gesnerum* Doct. cui, ab ipso aliquo in loco discedentem, M. V. La Croze, *Eruditissimum Bibliothecar.* & *Antiquarium Berolinensem* ante allegaverat, Pœcil. T. I. L. 3. p. 440. hæc perscripsit verba: Ipse dices sententiam tuam, vel te vitium ingenue fassurus, vel rationes Crozianas firmis responsionibus devicturus. Scilicet facile est

est falli in re critica. Sapientis igitur Critici est, acceptis melioribus strenue mutare sententiam seque errasse confiteri. Id ipse nunc faciam, repudiaturus, quam supra exposui, emendationem loci cuiusdam Pliniani. Tandem & Poëc. T. II. L. IV. p. 475. A. 1727. D. Heumannus hæc ponit, aliquot Angli Theol. & Critici Cel. Rich. Bentleji, cuius gratiam prius aucupatur, loca in edito ab eodem Terentio ac Phædro correcturus: Facile quidem in hoc genere erratur, nec unus est criticorum, qui semper veram perviderit scripturam. Promant igitur Critici conjecturas suas certatim. Judicabit de singulis posteritas, rejetisque Criticorum somniis retinebit divinationes veri nominis. Profiteor & ego meum nomen inter Criticos, sed tantum absum ab arrogantia, ut eas duntaxat mearum correctionum feliciter successisse putem, quas consecutus est vel fuerit *applausus unius & alterius è senatu critico.* Plura non capit pagina, nec iis opus est quoque. Approbo hæc, quatenus Critici, tum Hebræum V. tum & Graecum N. T. Textum, censuris suis therapevticis haud subjiciunt licentia eadem, quam sibi sumunt in *Antoribus profanis*, Planto, Terentio, Phædro, Cicerone, Tacito, Quintiliano, Ovidio, Tertulliano, Lactantio, Celso, Floro, Virgilio, Plinio, Horatio, Hieronymo, Petronio, Justino, Curtio &c. in quo (ut alios taceam) Principes hodie Criticos, Bentlejum atque Clericum extra terminos esse evagatos plus satis constat. Possunt autem citata isthæc testimonia, partem, meam etiam exponere mentem de meis in hoc Prodromo sententiolis: e. g. de B. Hilleri Arc. K. & C. de Masora, de Accentuatione, de locis Piskatis, de usu Linguarum avthenticarum, & necessitate, de Devt. 32, 5. de Ps. 80, 16. 18. variisque aliis in schedis hisce expositis, quarum examen accuratum haudquaquam abhorreo aut refugio, vel in ipso Honor. Dm. Collegarum publico discursu disputatorio, vel in reliquis etiam occasionibus literatis; eo lntentius quoque mutaturus strenue falsi convictam sententiam aut improbabilitatis criticæ, quo certior sic esse potero de quorumvis bonorum vel dissensi, vel suffragio, vel via saltem, mihi concedenda: quam & meis calami festinantis lapibus, & officinarum, pluribus simul imprimendis valde distractarum, erroribus ab & quo harumque rerum gnaro Lectore decenter expeto. Dabam d. 8. Apr.

1729. è Museo in Stipend. Ill.

CATA-